Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B**

NÕUKOGU DIREKTIIV 93/53/EMÜ,

24. juuni 1993,

millega kehtestatakse minimaalsed ühenduse meetmed teatavate kalahaiguste tõrjeks

(EÜT L 175, 19.7.1993, lk 23)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Nõukogu direktiiv 2000/27/EÜ, 2. mai 2000	L 114	28	13.5.2000
►**M2**	Komisjoni otsus 2001/288/EÜ, 3. aprill 2001	L 99	11	10.4.2001
►**M3**	Komisjoni otsus 2006/911/EÜ, 5. detsember 2006	L 346	41	9.12.2006
►**M4**	Nõukogu Direktiiv 2006/104/EÜ, 20. november 2006	L 363	352	20.12.2006

Muudetud:

►**A1**	Austria, Rootsi ja Soome ühinemisakt	C 241	132	29.8.1994
►**A2**	Akt Tšehhi Vabariigi, Eesti Vabariigi, Küprose Vabariigi, Läti Vabariigi, Leedu Vabariigi, Ungari Vabariigi, Malta Vabariigi, Poola Vabariigi, Sloveenia Vabariigi ja Slovaki Vabariigi ühinemistingimuste ja Euroopa Liidu aluslepingutesse tehtavate muudatuste kohta	L 236	17	23.9.2003

▼B

NÕUKOGU DIREKTIIV 93/53/EMÜ,

24. juuni 1993,

millega kehtestatakse minimaalsed ühenduse meetmed teatavate kalahaiguste tõrjeks

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 43,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ([1])

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ([2])

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ([3])

ning arvestades, et:

kalad on loetletud asutamislepingu II lisas; kalade turustamine on akvakultuurisektori jaoks oluline tuluallikas;

ühenduse tasandil on vaja kehtestada haiguse puhangute puhul võetavad tõrjemeetmed, et tagada akvakultuurisektori mõistlik areng ning aidata kaasa loomade tervise kaitsele ühenduses;

haiguste hõlmamiseks on vajalik tugineda nõukogu 28. jaanuari 1991. aasta direktiivi 91/67/EMÜ akvakultuuriloomade ja -toodete turuleviimist reguleerivate loomatervishoiu nõuete kohta A lisas kehtestatud loeteludele ([4]);

selliste haiguste puhang võib kiiresti omandada episootilised mõõtmed ning põhjustada suremust ja häireid ulatuses, mis võib järsult vähendada akvakultuuri tasuvust;

tõrjemeetmed tuleb võtta viivitamata, kui kahtlustatakse sellise haiguse esinemist, nii et kahtluse kinnitamise korral oleks võimalik viivitamata rakendada tõhusaid meetmeid;

selliste meetmete eesmärgiks peab olema haiguse leviku vältimine, eelkõige põhjaliku kalade ja nakkust levitada võivate toodete liikumise kontrolli teel;

haiguste vältimine ühenduses peab tavaliselt tuginema mittevaktsineerimise poliitikale;

haiguse leviku tõkestamiseks on oluline viia läbi põhjalik episotoloogiline uurimine; liikmesriigid peavad moodustama selleks otstarbeks eriüksused;

tõhusa tõrjesüsteemi tagamiseks tuleb haiguste diagnoosimine ühtlustada ja läbi viia vastutavate laborite egiidi all, mille kooskõlastamist võib teostada ühenduse poolt määratud referentlabor;

käesoleva direktiivi ühtse kohaldamise tagamiseks tuleks kehtestada ühenduse kontrollimenetlus;

haiguse tõrje ühismeetmed moodustavad vähima aluse loomade tervishoiu ühtse standardi säilitamiseks;

([1]) EÜT C 172, 8.7.1992, lk 16.
([2]) EÜT C 150, 31.5.1993.
([3]) EÜT C 19, 25.1.1993, lk 4.
([4]) EÜT L 46, 19.2.1991, lk 1.

▼B

direktiivi 91/67/EMÜ A lisas loetletud haiguste puhkemise korral kohaldatakse nõukogu 26. juuni 1990. aasta otsust 90/424/EMÜ veterinaariaalaste kulutuste kohta ([1]) ja eelkõige selle artiklit 5;

komisjonile tuleks teha ülesandeks võtta vastu vajalikud rakendusmeetmed; sel eesmärgil tuleks kehtestada kord, et tuua kaasa tihe ja tulemuslik koostöö komisjoni ja liikmesriikide vahel alalises veterinaarkomitees,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

Üldsätted

Artikkel 1

Käesolev direktiiv määratleb ühenduse minimaalsed meetmed direktiivi 91/67/EMÜ A lisa I ja II loetelus osutatud kalahaiguste tõrjeks.

Artikkel 2

Käesolevas direktiivis kohaldatakse vajaduse korral direktiivi 91/67/EMÜ artiklis 2 sätestatud mõisteid.

Lisaks kohaldatakse järgmisi mõisteid:

1. *I loetelu haigused* – kalahaigused, mis on ära toodud direktiivi 91/67/EMÜ A lisa I loetelus;
2. *II loetelu haigused* – kalahaigused, mis on ära toodud direktiivi 91/67/EMÜ A lisa II loetelus;
3. *nakkuskahtlusega kalad* – kalad, kellel ilmnevad kliinilised tunnused, lahanguleiud või laborikatsete kahtlased tulemused, mis annavad alust põhjendatud kahtluseks I või II loetelu haiguse esinemise kohta;
4. *nakatunud kalad* – kalad, kellel on laboratoorse uuringu tulemusena või ISA puhul kliinilise uuringu ja lahangu tulemusena tõestatud I või II loetelu haiguse esinemine;
5. *nakkuskahtlusega kasvandus* – kasvandus, mis sisaldab nakkuskahtlusega kalu;
6. *nakatunud kasvandus* – kasvandus, mis sisaldab nakatunud kalu; samuti kasvandus, mis on evakueeritud, kuid veel desinfitseerimata.

Artikkel 3

Liikmesriigid tagavad, et kõik I või II loetelu haigustele vastuvõtlikke kalu kasvatavad või pidavad kasvandused:

1. registreeritakse ametiasutuse poolt; registreerimisandmeid tuleb pidevalt ajakohastada;
2. peavad arvestust:
   a) kasvandusse sissetoodavate eluskalade, marja ja sugurakkude kohta, hõlmates kogu teavet nende kohaletoimetamise, arvu või kaalu, suuruse, päritolu ja tarnijate kohta;
   b) kasvandusest väljaviidavate eluskalade, marja ja sugurakkude kohta, hõlmates kogu teavet nende väljastamise, arvu või kaalu, suuruse ja sihtkoha kohta;

([1]) EÜT L 224, 18.8.1990, lk 19. Otsust on viimati muudetud otsusega 92/438/EMÜ (EÜT L 243, 25.8.1992, lk 27).

▼B

c) täheldatud suremuse kohta.

Seda arvestust, mis peab olema avatud ametialase teenistuse poolseks kontrollimiseks iga kord, kui viimane seda taotleb, tuleb regulaarselt ajakohastada ja säilitada neli aastat.

Artikkel 4

Liikmesriigid tagavad, et ametiasutusele teatatakse kohustuslikus korras esimesel võimalusel I või II loetelu haiguse esinemiskahtlusest.

II PEATÜKK

I loetelu haiguste tõrjemeetmed

Artikkel 5

1. Kui kasvanduses olevatel kaladel on I loetelu haiguse kahtlus, tagavad liikmesriigid, et ametiasutus käivitab viivitamata ametliku uurimise, sealhulgas kliinilise läbivaatuse, et kinnitada või välistada haiguse esinemine; eelkõige peab teenistus võtma või olema võtnud laboratoorseks uuringuks vajalikud proovid.

2. Kui nakkuskahtlusest on teatatud, allutab ametiasutus kasvanduse viivitamata ametliku järelevalve alla ja nõuab eelkõige, et:

a) tuleb läbi viia kõigi kalaliikide ja -kategooriate ametlik loendus ning iga liigi ja kategooria osas juba surnud, nakatunud või nakkuskahtlusega kalade arvu registreerimine; omanik või pidaja peab loendustulemusi ajakohastama, et võtta arvesse populatsiooni suurenemist või uute surmajuhtumite esinemist nakkuskahtluse perioodil; loendusteave tuleb esitada taotluse alusel ja seda võidakse kontrollida iga kontrolli käigus;

b) kasvandusse ei tooda sisse ega veeta välja elus ega surnud kalu, marja ega sugurakke ilma ametiasutuse loata;

c) surnud kalade või nende tapajääkide kõrvaldamine peab toimuma ametiasutuse järelevalve all;

d) sööda, tarberiistade, objektide või haigust edasi kanda võivate ainete, näiteks jäätmed, sissetoomine või väljaviimine peab vajaduse korral toimuma ametiasutuse loal, kes kehtestab patogeeni leviku vältimiseks vajalikud tingimused;

e) inimeste sisenemine ja väljumine kasvandusest peab toimuma ametiasutuse loal;

f) sõidukite kasvandusse sisenemine või väljumine kasvandusest peab toimuma ametiasutuse loal, kes kehtestab patogeeni leviku vältimiseks vajalikud tingimused;

g) kasvanduse sisse- ja väljapääsude juures tuleb kasutada sobivaid desinfitseerimisvahendeid;

h) vastavalt artikli 8 lõikele 1 viiakse läbi episotoloogiline uurimine;

i) kõik samal valglal või rannikualal paiknevad kasvandused tuleb seada ametliku järelevalve alla ning neist kasvandustest ei tohi välja viia kala, marja ega sugurakke ilma ametiasutuse loata; ulatuslike valglate või rannikualade puhul võib ametiasutus otsustada selle meetme piiramise väiksemale alale nakkuskahtlusega kasvanduse läheduses, kui ta leiab, et selline ala võimaldab maksimaalset tagatist haiguse leviku vältimiseks;

vajaduse korral tuleb kahtlustatavast juhtumist teatada naabruses asuvate liikmesriikide ametiasutustele; sellisel juhul võtavad asjao-

▼B

maste liikmesriikide ametiasutused vajalikke meetmeid käesolevas artiklis sätestatud meetmete kohaldamiseks.

Vajaduse korral võib võtta erimeetmeid artiklis 19 ettenähtud korras.

3. Kuni lõikes 2 sätestatud ametlike meetmete kehtestamiseni võtab haiguskahtlaste kalade omanik või pidaja kõik vajalikud meetmed, et tagada lõike 2 järgimine, arvestamata punkte h ja i.

4. Lõikes 2 osutatud meetmeid ei tühistata enne, kui haiguskahtlus on ametlikult välistatud.

Artikkel 6

Kui I loetelu haiguse esinemine on ametlikult kinnitatud, peavad liikmesriigid viivitamata tagama, et ametiasutus annaks korralduse lisaks artikli 5 lõikes 2 loetletud meetmetele järgmiste meetmete kohaldamise kohta:

(a) nakatunud kasvanduses:

▼M1

— kõik kalad kõrvaldatakse vastavalt kavale, mille kehtestab ametialane teenistus ja kiidab heaks komisjon artikli 19 lõikes 2 sätestatud korras,

▼B

— sisemaal asuvates kasvandustes tuleb kõik basseinid puhastamiseks ja desinfitseerimiseks veetustada,

— kogu marja ja sugurakke, surnud kalu ja kliiniliste haigustunnustega kalu tuleb käsitada kõrge riskiteguriga materjalina ning need tuleb ametiasutuse järelevalve all vastavalt direktiivile 90/667/EMÜ ([1]) hävitada,

— kõik eluskalad tuleb ametialase teenistuse järelevalve all vastavalt direktiivile 90/667/EMÜ tappa ja hävitada või kalade puhul, mis on saavutanud kaubandusliku suuruse ja ei ilmuta kliinilisi haigustunnuseid, tappa ametiasutuse järelevalve all inimtoiduna turustamiseks ja töötlemiseks.

  Viimasel juhul tagab ametiasutus kalade viivitamata tapmise ja rookimise, nende toimingute läbiviimise patogeenide levikut välistavates tingimustes, kalarapete ja tapajääkide käsitamise kõrge riskiteguriga materjalina ja töötlemise patogeenide hävitamiseks vastavalt direktiivile 90/667/EMÜ ning kasutatud vee töötlemise viisil, mis inaktiveerib selles sisalduda võivad patogeenid,

— pärast kalade, marja ja sugurakkude eemaldamist tuleb tiigid, seadmed ja muu võimalik saastunud materjal võimalikult kiiresti puhastada ja desinfitseerida, järgides ametiasutuse poolt kehtestatud juhendit sellisel moel, et kõrvaldada igasugune oht haigusetekitaja levikuks või ellujäämiseks. Nakatunud kasvanduse puhastamise ja desinfitseerimise eeskirjad määratakse kindlaks artiklis 19 ettenähtud korras,

— artikli 5 lõike 2 punktis d nimetatud ained, mis võivad olla saastunud, tuleb hävitada või töödelda viisil, mis tagab võimaliku patogeeni hävimise,

([1]) Nõukogu 27. novembri 1990 aasta direktiiv 90/667/EMÜ, millega kehtestatakse veterinaareeskirjad loomsete jäätmete kõrvaldamise, ümbertöötamise ja turuleviimise kohta ning loomadest või kaladest saadud söötades patogeenide vältimise kohta ning muudetakse direktiivi 90/425/EMÜ (EÜT L 363, 27.12.1990, lk 51). Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 92/118/EMÜ (EÜT L 62, 15.3.1992, lk 49).

▼B

— vastavalt artikli 8 lõikele 1 tuleb läbi viia episotoloogiline uurimine ning kohaldada artikli 8 lõike 4 nõudeid; nimetatud uurimine peab hõlmama proovide võtmist laboratoorseks uuringuks;

b) kõik kasvandused, mis asuvad nakatunud kasvandusega samal valglal või rannikualal, peavad läbima tervisekontrolli; kui kontrolli tulemusena ilmneb positiivseid juhtumeid, kohaldatakse käesoleva lõike punktis a sätestatud meetmeid;

c) ametialane teenistus annab loa kasvanduse taasasustamiseks pärast puhastus- ja desinfitseerimistoimingute rahuldavat ülevaatust pärast ajavahemiku lõppu, mida ametialane teenistus peab piisavaks, et tagada patogeeni ja muude võimalike nakkuste kõrvaldamine samal valglal;

d) kui artikli 5 lõike 2 punktides a, b, c ja d sätestatud meetmete kohaldamine nõuab teiste liikmesriikide ametiasutuste koostööd, teevad asjaomaste liikmesriikide ametiasutused koostööd, et tagada vastavus artiklis sätestatud meetmetele.

Vajaduse korral võetakse asjakohaseid lisameetmeid artiklis 19 sätestatud korras.

Artikkel 7

Kui nakatunud või nakkuskahtlusega on looduslikult elutsevad kalad, mis ei kuulu ühegi kasvanduse alla või järvedes, tiikides või muudes dekoratiivkalade õngitsemiseks või hoidmiseks mõeldud paigaldises elutsevad kalad, tagavad liikmesriigid asjakohaste meetmete võtmise. Liikmesriigid teatavad võetud meetmetest komisjonile ja teistele liikmesriikidele alalises veterinaarkomitees.

Artikkel 8

1. Episotoloogiline uurimine hõlmab:

— tõenäolist ajavahemikku, mille jooksul haigus võis kasvanduses enne teatamist või kahtluste tekkimist eksisteerida,

— haiguse võimalikku päritolu kasvanduses ja teiste kasvanduste väljaselgitamist, kus leidub vastuvõtliku liigi marja, sugurakke ja kalu, mis võivad olla nakatunud,

— haigusetekitaja tõenäoliselt kõnealustesse kasvandustesse või kasvandustest välja kanda võinud kalade, marja või sugurakkude, sõidukite või ainete ja isikute liikumist,

— võimalike haigusekandjate olemasolu ja nende levikut.

2. Kui episotoloogiline uurimine näitab, et haigus võis sisse kanduda mõnelt teiselt valglalt või rannikualalt või võis üle kanduda mõnelt teiselt valglalt või rannikualalt kalade, marja või sugurakkude, loomade, sõidukite või inimeste liikumisest tuleneva kokkupuute tagajärjel või mõnel muul viisil, loetakse selliste valglate või rannikualade koosseisu kuuluvaid kasvandusi kahtlusalusteks ja kohaldatakse artiklis 5 sätestatud meetmeid. Kui haiguse esinemine leiab kinnitust, kohaldatakse artiklis 6 sätestatud meetmeid.

3. Kui episotoloogiline uurimine näitab teiste liikmesriikide ametiasutuste koostöö vajalikkust, peavad liikmesriikide ametiasutused võtma kõik vajalikud meetmed, et tagada vastavus käesoleva direktiivi sätetele.

4. Kõikide haiguse võimalikult kiireks likvideerimiseks vajalike meetmete täielikuks kooskõlastamiseks ja episotoloogilise uurimise läbiviimiseks moodustatakse kriisikeskus.

Nõukogu võtab komisjoni ettepanekul kvalifitseeritud häälteenamusega vastu riiklikke kriisikeskusi ja ühenduse kriisikeskusi käsitlevad üldeeskirjad.

▼B

5. Nõukogu vaatab komisjoni ettepanekul, mis on koostatud veterinaaria teaduskomitee arvamuse põhjal, et võtta arvesse eelkõige teaduslikku ja tehnilist arengut, kvalifitseeritud häälteenamusega käesoleva artikli sätted läbi enne 31. detsembrit 1996.

III PEATÜKK

II loetelu haiguste tõrjemeetmed

Artikkel 9

1. Kui heakskiidetud vööndis või heakskiidetud kasvanduses, mis asub heakskiitmata vööndis, kahtlustatakse või kinnitatakse II loetelu haiguse esinemine, tuleb vastavalt artiklile 8 läbi viia episotoloogiline uurimine. Liikmesriigid, soovides taastada oma seisundit, mis on määratletud vastavalt direktiivile 91/67/EMÜ, peavad tegutsema kooskõlas nimetatud direktiivi B ja C lisade sätetega.

2. Kui episotoloogiline uurimine näitab, et haigus võidi sisse tuua heakskiidetud vööndist või mõnest teisest heakskiidetud kasvandusest või võis üle kanduda mõnda teise heakskiidetud kasvandusse kalade, marja või sugurakkude, sõidukite või inimeste liikumise tagajärjel või mõnel muul viisil, tuleb neid vööndeid või kasvandusi lugeda kahtlusalusteks ja kohaldada vastavaid meetmeid.

3. Ametiasutus võib anda loa tapmisele määratud kalade nuumamiseks, kuni nad saavutavad kaubanduslikud mõõtmed.

Artikkel 10

1. Kui heakskiitmata vööndis asuvas heakskiitmata kasvanduses leidub kalu, millel on II loetelu haigusesse nakatumise kahtlus, tagavad liikmesriigid, et nende ametiasutus:

a) käivitab viivitamata ametlikud uurimismeetmed, et kinnitada või välistada haiguse esinemine, sealhulgas vajaduse korral proovide võtmise uurimiseks volitatud laboris;

b) viib läbi või laseb läbi viia nakatunud kasvanduste ametliku loenduse, mida regulaarselt ajakohastatakse;

c) paneb või laseb panna nakatunud kasvandused ametliku järelevalve alla, tagamaks, et erandina direktiivi 91/67/EMÜ artikli 3 lõike 1 punktist c lubatakse nakatunud kasvandustest välja viia ainult eluskalu, marja või sugurakke, mis on mõeldud teistele samasse haigusesse nakatunud kasvandustele või inimtoiduks tapmiseks.

2. Liikmesriigid võivad kindlaksmääratud ajavahemikuks kehtestada ametiasutuse järelevalve all vabatahtliku või kohustusliku programmi II loetelu haiguste kõrvaldamiseks heakskiitmata kasvandustes või heakskiitmata vööndites. Sellise ajavahemiku jooksul on keelatud eluskalade, marja või sugurakkude sissetoomine kõnesoleva programmiga reguleeritud vööndisse või kasvandusse nakatunud kasvandustest või tundmatu tervisliku seisundiga kasvandustest.

Programmid, mis kehtestatakse enne artiklis 20 toodud kuupäeva määratud üldkriteeriumide alusel vastavalt artiklis 19 kehtestatud korrale, esitatakse komisjonile kontrollimiseks ning kiidetakse heaks ja vajadusel muudetakse sama korra alusel.

Pärast esimeses lõigus osutatud ajavahemiku lõppu teatavad liikmesriigid, kes kasutavad seda menetlust, saadud tulemustest komisjonile ja teistele liikmesriikidele alalises veterinaarkomitees.

3. 31. detsembriks 1996 esitab komisjon nõukogule aruande, mis on koostatud pärast veterinaaria teaduskomitee arvamuse saamist, võttes arvesse omandatud kogemusi ning teaduslikku ja tehnilist arengut,

▼B

millele on vajadusel lisatud ettepanekud käesolevas artiklis sätestatu läbivaatamiseks, eriti seoses kasvatamiseks või nuumamiseks mõeldud nakatunud eluskalade ja nende marja või sugurakkude turuleviimisega ning seoses episotoloogilise uurimise teostamisega heakskiitmata vööndites, kus heakskiitmata kasvanduses esineb haiguskahtlus. Nõukogu teeb iga sellise ettepaneku kohta otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega ja ettepanek esitatakse, võttes arvesse aruandest tulenevaid järeldusi.

4. Lõigete 1 ja 2 täpsemad rakendusnormid võtab komisjon vastu vastavalt vajadusele artiklis 19 ettenähtud korras.

IV PEATÜKK

Lõppsätted

Artikkel 11

1. Proovide võtmine ja laboratoorne kontroll I ja II loetelu haiguste esinemise suhtes peab toimuma vastavalt direktiivi 91/67/EMÜ artiklile 15 kehtestatud meetoditega.

2. Haiguse või patogeenide olemasolu peab kontrollima ametiasutuse poolt heakskiidetud labor. Laboratoorne kontroll peab vajadusel ja eriti haiguse esmakordsel ilmnemisel välja selgitama asjaomase patogeeni tüübi, alatüübi või variandi, mille peab kinnitama riigi tugilabor ning mille võib vajadusel kinnitada ühenduse referentlabor, millele osutatakse artiklis 13.

Artikkel 12

1. Liikmesriigid tagavad, et igas liikmesriigis määratakse riigi tugilabor, millel on vahendid ja pädevad töötajad, võimaldades sellel igal ajal ning eriti kõnealuse haiguse esmakordsel ilmnemisel tuvastada asjaomase patogeeni tüüp, alatüüp ja variant ning kinnitada piirkondlikes diagnostikalaborites saadud tulemused.

2. Kõnealuste haiguste jaoks määratud riiklikud laborid vastutavad diagnostikastandardite ja -meetodite kooskõlastamise ning reaktiivide kasutamise eest.

3. Kõnealuste haiguste jaoks määratud riiklikud laborid vastutavad diagnostikastandardite ja -meetodite kooskõlastamise eest, mis on kehtestatud iga labori poolt kõnealuse haiguse diagnoosimiseks liikmesriigis. Selleks nad:

a) võivad saata diagnostilisi reaktiive liikmesriigi poolt heakskiidetud laboritesse;

b) kontrollivad liikmesriigis kasutatavate diagnostiliste reaktiivide kvaliteeti;

c) korraldavad korrapäraselt võrdluskatseid;

d) hoiavad liikmesriikides kinnitatud haigusjuhtude patogeenide isolaate;

e) tagavad liikmesriigi poolt heakskiidetud diagnostikalaborites saadud positiivsete tulemuste kinnitamise.

4. Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid, kellel ei ole kõnealuse haiguse suhtes pädevat riiklikku laborit, kasutada kõnealuses küsimuses pädeva labori teenuseid mõnes muus liikmesriigis.

5. Riigi kalahaiguste tugilaborite loetelu on toodud A lisas.

6. Osutatud riigi tugilaborid teevad koostööd artiklis 13 osutatud ühenduse referentlaboriga.

▼B

7. Komisjon võtab käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad vastu artiklis 19 sätestatud korras.

Artikkel 13

1. Ühenduse referentlabor kalahaiguste jaoks on ära toodud B lisas.

2. Ilma et see piiraks otsuse 90/424/EMÜ ja eelkõige selle artikli 28 sätete kohaldamist, on käesoleva artikli lõikes 1 osutatud labori volitused ja ülesanded sätestatud C lisas.

Artikkel 14

▼M1

1. Vaktsineerimine II loetelu haiguste vastu heakskiidetud vööndites, heakskiitmata vööndites asuvates heakskiidetud kasvandustes või vööndites või kasvandustes, mis on juba alustanud direktiivis 91/67/EMÜ sätestatud heakskiitmismenetlust, ning I loetelu haiguste vastu on keelatud.

Erandina võib lubada vaktsineerimist I loetelu haiguse puhangu korral, eeldusel et vaktsineerimise kord on kindlaks määratud kinnitatud situatsioonplaanides vastavalt artiklile 15, võttes arvesse E lisas sätestatud kriteeriume.

▼B

2. Nõukogu vaatab komisjoni ettepanekul kvalifitseeritud häälteenamusega 30. juuniks 1996 läbi käesoleva artikli sätted, eriti seoses eritingimuste kehtestamisega vaktsiinide kasutamiseks ning teadusliku ja tehnoloogilise uurimise arengu arvestamisega vaktsineerimise osas.

Artikkel 15

1. Iga liikmesriik koostab situatsioonplaani, milles täpsustatakse käesolevas direktiivis sätestatud meetmete rakendamine I loetelu haiguse puhangu korral.

Kõnealuse plaaniga tuleb võimaldada juuredpääs vahenditele, seadmetele, töötajatele ja kõikidele muudele puhangu kiireks ja tõhusaks likvideerimiseks vajalikele asjakohastele üksustele.

2. Nimetatud plaanide koostamisel kohaldatavad üldkriteeriumid on toodud D lisas.

Liikmesriigid võivad siiski piirduda asjaomaste haigustega seotud kriteeriumide rakendamisega, kui on juba vastu võetud üldkriteeriumid plaanide esitamiseks seoses meetmete kohaldamisega muu haiguse tõrjeks.

Komisjon võib vastavalt artiklis 19 kehtestatud korrale neid kriteeriume parandada või täiendada, võttes arvesse haiguse eripära.

3. D lisas loetletud kriteeriumide kohaselt koostatud plaanid esitatakse komisjonile hiljemalt kuus kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva.

4. Komisjon vaatab plaanid läbi, otsustamaks, kas need võimaldavad saavutada soovitud eesmärke, ning teeb asjaomasele liikmesriigile ettepanekud vajalike muudatuste kohta, et viia plaan kooskõlla teiste liikmesriikide plaanidega.

Komisjon kiidab vajaduse korral muudetud plaanid heaks artiklis 19 sätestatud korras.

Seejärel võib plaane samas korras olukorra arengu arvessevõtmiseks muuta või täiendada.

▼B

Artikkel 16

Komisjoni eksperdid võivad koostöös pädevate asutustega teha kohapealseid kontrolle, kui see on vajalik käesoleva direktiivi ühtseks kohaldamiseks. Selleks võivad eksperdid kontrollida representatiivset osa majanditest, et veenduda, kas pädevad asutused kontrollivad käesoleva direktiivi nõuete täitmist asjaomaste majandite poolt. Komisjon teatab liikmesriikidele kontrollide tulemusest.

Liikmesriik, kelle territooriumil kontrolli tehakse, annab ekspertidele nende tööks kogu vajaliku abi.

Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad määratakse artiklis 19 ettenähtud korras.

Artikkel 17

Eeskirjad, mis reguleerivad ühenduse rahalist toetust käesoleva direktiivi kohaldamisega seotud meetmete puhul, on sätestatud otsuses 90/424/EMÜ.

Artikkel 18

Nõukogu muudab B, C ja D lisasid vastavalt vajadusele komisjoni ettepanekul kvalifitseeritud häälteenamusega eelkõige selleks, et arvesse võtta uuringute ja diagnostikameetodite arengut.

A lisa võidakse muuta vastavalt vajadusele artiklis 19 sätestatud korras.

▼M1

Artikkel 18a

Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed, mis on seotud allpool loetletud artiklites osutatud meetmetega, võetakse vastu artikli 19 lõikes 2 osutatud regulatiivmenetluste kohaselt:

— artikli 5 lõige 2,

— artikkel 6,

— artikli 10 lõiked 1 ja 2,

— artikkel 12,

— artikkel 15,

— artikkel 16,

— artikkel 18, teine lõik.

Artikkel 19

1. Komisjoni abistab otsusega 68/361/EMÜ ([1]) moodustatud alaline veterinaarkomitee, edaspidi “komitee”.

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 sätestatud tähtajaks kehtestatakse kolm kuud.

3. Komitee võtab vastu oma töökorra.

([1]) EÜT L 255, 18.10.1968, lk 23.

▼B

Artikkel 20

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigusnormid 1. juuliks 1994. Liikmesriigid teatavad neist viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid kõnealused normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid võivad alates lõikes 1 kehtestatud kuupäevast lepingu üldreegleid järgides säilitada või kohaldada oma territooriumil rangemaid nõudeid, kui käesoleva direktiiviga kehtestatud. Liikmesriigid teatavad komisjonile igast sellisest meetmest.

3. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastuvõetavate siseriiklike põhiliste õigusnormide teksti.

Artikkel 21

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

▼M3

A LISA

KALAHAIGUSTEGA TEGELEVAD RIIKLIKUD REFERENTLABORID

AT	VMU: Veterinärmedizinische Universität Wien, Klinik für Geflügel, Ziervögel, Reptilien und Fische (University of Veterinary Medicine Vienna, clinic for poultry, pet birds, reptiles and fish) Veterinärplatz 1 A-1210 Wien
BE	CODA — CERVA — VAR Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Brussels

▼M4

BG	Национален диагностичен научноизследователски ветеринарномедицински институт Проф. д-р Георги Павлов, Национална референтна лаборатория Болести по рибите и морските мекотели бул. Пенчо Славейков 15 София 1606 (National Diagnostic Veterinary Research Institute Prof. Dr. Georgi Pavlov, National Reference Laboratory for Fish Diseases and Molluscs 15, Pencho Slaveykov Blvd. 1606 Sofia)

▼M3

CY	State Veterinary Laboratory Veterinary Services 1417 Athalassa Nicosia
CZ	Veterinary Research Institute Hudcova 70 621 32 Brno
DE	Friedrich-Loeffler-Institut Bundesforschungsinstitut für Tiergesundheit Boddenblick 5a 17493 Greifswald-Insel Riems Tel.: +49 383 51-7-0 Fax: +49 383 51-7-151
DK	Danish Institute for Food and Veterinary Research, Dpt. of Poultry, Fish and Fur Animals, Hangoevej 2, DK-8200 Aarhus N
EE	Veterinaar- ja Toidulaboratoorium Väike-Paala 3, 11415 Tallinn, Estonia Tel.: +372 603 58 10 Faks: + 372 603 58 11 E-post: tallinn@vetlab.ee
ES	Laboratorio Central de Sanidad Animal de Algete Carretera de Algete, km 8 Algete 28110 (Madrid) Tel.: +34 916 290 300 Fax: +34 916 290 598 E-mail: lcv@mapya.es
FI	Finnish Food Safety Authority Animal Diseases and Food Safety Research Mustialankatu 3 FI-00790 Helsinki, Finland E-mail: info@evira.fi Tel.: +358 20 772 003 (exchange) Fax: +358 20 772 4350

▼M3

FR	Laboratoire d'études et de recherches avicoles, porcines et piscicoles AFSSA site de Ploufragan/Brest– LERPP BP 70 29280 Plouzane
GB	Cefas Weymouth Laboratory Barrack Road The nothe Weymouth Dorset DT4 8UB UK FRS Marine Laboratory PO Box 101 375 Victoria Road Torry Aberdeen AB11 9DB
GR	Centre of Athens Veterinary Institutes Laboratory of Fish Pathology and Bio-Pathology of Aquatic Organisms, 25 Neapoleos Street, GR-153 10 Agia Paraskevi Attiki Tel.: +30.2106010903
HU	Országos Állategészségügyi Intézet (Central Veterinary Institute) H-1581 Budapest 146., Pf. 2. Tel.: +36-1-460-6300, +36-1-460-6317 Fax: +36-1-222-6070
IE	The Marine Institute Rinville Oranmore Co. Galway
IT	Centro di referenza nazionale per lo studio e la diagnosi delle malattie dei pesci, molluschi e crostacei c/o Istituto zooprofilattico sperimentale delle Venezie, V.le dell'Università, 10 - 35020 Legnaro (Pd)
LT	National Veterinary Laboratory (Nacionalinė veterinarijos laboratorija) J. Kairiūkščio 10 LT-08409 Vilnius, Lietuva
LU	CODA — CERVA — VAR Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Brussels
LV	Nacionālais diagnostikas centrs (National Diagnostic Centre) Lejupes iela 3, Rīga, LV-1076 Tel.: +371 7620526 Fax: +371 7620434 E-mail: ndc@ndc.gov.lv
MT	Istituto Zooprofilattico Sperimentale delle Venezie Legnaro (PD), Italia
NL	Centraal Instituut voor DierziekteControle CIDC-Lelystad Hoofdvestiging: Houtribweg 39 Nevenvestiging: Edelhertweg 15 Postbus 2004 8203 AA Lelystad
PL	Laboratory Department of Fish Diseases Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy Al. Partyzantów 57, 24-100 Puławy Tel.: +48.81.886 30 51 Fax: +48.81.886 25 95 E-mail: sekretariat@piwet.pulawy.pl

▼M3

PT	Laboratório Nacional de Investigação Veterinária (LNIV) Estrada de Benfica, 701 P-1549-011 Lisboa

▼M4

RO	Institutul de Diagnostic şi Sănătate Animală Strada Dr. Staicovici nr. 63 Sector 5 Codul 050557, Bucureşti

▼M3

SE	Statens Veterinärmedicinska Anstalt Department of Wildlife, Fish and Environment SE-751 89 Uppsala Tel (46-18) 674000 Fax (46-18) 674044
SI	Univerza v Ljubljani Veterinarska fakulteta Nacionalni veterinarski inštitut Gerbičeva 60, SI-1000 Ljubljana
SK	Štátny veterinárny a potravinový ústav, Jánoškova 1611/58, 026 80 Dolný Kubín

▼B

B LISA

ÜHENDUSE REFERENTLABOR KALAHAIGUSTE JAOKS

Statens Veterinære Serumlaboratorium

Landbrugsministeriet

Hangøvej 2

8200 Aarhus N

Denmark.

▼B

C LISA

ÜHENDUSE KALAHAIGUSTE REFERENTLABORI KOHUSTUSED JA ÜLESANDED

I ja II loetelu haiguste jaoks määratud ühenduse referentlabori ülesanded ja kohustused on:

1. kooskõlastada komisjoniga konsulteerides liikmesriikides kasutatavaid asjaomase haiguse diagnostikameetodeid, eriti:

   a) tüpiseerida, säilitada ja tarnida asjaomase haiguse patogeeni tüvesid seroloogilisteks testideks ja antiseerumi valmistamiseks;

   b) tarnida riigi tugilaboritele standardseerumeid ja muid võrdlusreaktiive, et standardida liikmesriikides kasutatavaid teste ja reaktiive;

   c) täiendada ja säilitada asjaomase patogeeni tüvede ja isolaatide kollektsiooni;

   d) korraldada ühenduse tasandil diagnostikaprotseduuride regulaarseid võrdluskatseid;

   e) koguda ja kõrvutada andmeid ja teavet ühenduses kasutatavate diagnostikameetodite ja läbiviidud katsete tulemuste kohta;

   f) iseloomustada asjaomase haiguse patogeeni isolaate kõige kaasaegsemate ja asjakohasemate meetodite abil, et võimaldada mõista paremini haiguse episotoloogiat;

   g) pidada sammu asjaomase haiguse järelevalve, episotoloogia ja ärahoidmise arenguga kogu maailmas;

   h) säilitada teadmisi asjaomase haiguse patogeeni ja muude asjakohaste patogeenide kohta, et võimaldada kiiret eristusdiagnoosi;

   i) koguda põhjalikke teadmisi asjaomase haiguse likvideerimiseks ja tõrjeks kasutatavate immunoloogiliste veterinaarravimite valmistamise ja kasutamise kohta;

2. aidata aktiivselt kaasa asjaomase haiguse puhangute diagnoosimisele liikmesriikides, uurides diagnoosi kinnituseks, iseloomustamiseks ja episotoloogiliseks uurimiseks talle saadetud patogeeni isolaate;

3. hõlbustada laboridiagnostikaekspertide väljaõpet või ümberõpet, pidades silmas diagnostikamenetluste ühtlustamist kogu ühenduses;

4. teha koostööd I loetelu haiguste diagnoosimise osas pädevate laboritega kolmandates riikides, kus neid haigusi esineb.

▼B

D LISA

SITUATSIOONPLAANIDE MIINIMUMKRITEERIUMID

Situatsioonplaanides tuleb sätestada vähemalt:

1. riikliku kriisikeskuse asutamine, milles kooskõlastatakse asjaomases liikmesriigis kõiki tõrjemeetmeid;
2. kohalike loomatauditõrje komisjonide loetelu koos asjakohaste vahenditega, et kooskõlastada tauditõrjemeetmeid kohalikul tasandil;
3. üksikasjalik teave tõrjemeetmetesse kaasatud töötajate kohta, nende erialateadmised ja vastutus;
4. iga kohalik loomatauditõrje keskus peab olema suuteline võtma kiirelt ühendust otseselt või kaudselt haiguspuhanguga seotud isikute/organisatsioonidega;
5. seadmete ja materjali kättesaadavus tauditõrjemeetmete nõuetekohaseks võtmiseks;
6. üksikasjalik juhend nakkuse või kontaminatsiooni kahtluse ja kinnituse korral võetavate meetmete kohta;
7. koolituskavad ja haldusmenetlus asjaomaste erialateadmiste säilitamiseks ja arendamiseks;
8. vajadusel peavad diagnostikalaboritel olema vahendid tapajärgse kontrolli, seroloogia, histoloogia jms tegemiseks, ning neis tuleb säilitada kiireks diagnoosimiseks vajalik kvalifikatsioon (selleks tuleb näha ette kord proovide kiireks transportimiseks);
9. sätted, millega tagatakse situatsioonplaanide rakendamiseks vajalikud õiguslikud alused.

▼M1

E LISA

VAKTSINEERIMISPROGRAMMIDE KRITEERIUMID

Vaktsineerimisprogrammid peavad sisaldama vähemalt järgmist teavet.

1. Vaktsineerimistaotluse esitamist nõudva haiguse eripära.
2. Teabe jagamine rannikul ja sisemaal, kohtades ja kasvandustes, kus võib teostada vaktsineerimist: mitte mingitel asjaoludel ei tohi vaktsineerimist teostada väljaspool nakatunud ala ja vajaduse korral nakatunud ala ümber kehtestatud puhvertsooni piire.
3. Üksikasjalik teave kasutatava vaktsiini kohta, sealhulgas vaktsiini tüüp (tüübid), mida võib kasutada.
4. Üksikasjalik teave vaktsineerimise kasutamistingimuste, sageduse ja vaktsiini kasutuspiirangute kohta (millised kalad, millised puurid jne).
5. Kriteeriumid vaktsineerimise lõpetamiseks.
6. Võetakse vastu sätted, millega tagatakse päeviku pidamine läbiviidud vaktsineerimiste kohta (kuupäevad, kohad ja kasvandused, kus on läbi viidud vaktsineerimine, puhvervööndi kehtestamine jne).
7. Võetakse meetmed kalade liikumise piiramiseks vaktsineerimispiirkonnas, et oleks tagatud kalade väljaviimine vaktsineerimispiirkonnast ainult inimtarbeks tapmise või vajaduse korral hävitamise eesmärgil.
8. Muud vaktsineerimiseks vajalikud sätted.